

En mærkelig metalsmag breder sig pludselig i Monicas mund, og lidt undrende forlader hun sit arbejde ved komfuret med de halv stegte frikadeller for at gå ud på badeværelset og børste tænderne, så hun kan slippe af med den underlige bismag.

Da det lille gøremål er vel overstået, og Monica vil skylle munden, opdager hun, at noget er helt galt. Vandet løber nemlig ukontrollabelt ud gennem den ene mundvig uden, at hun kan forhindre det, og et hurtigt blik i spejlet understreger, at den ene side af hendes ansigt har mistet evnen til at bevæge sig.

- Jeg prøvede at skære ansigt og lave grimasser, men der skete intet, fortæller den 56 årige fri-skolelærer, Monica Bisgaard Sørensen, som lidt forskrækket skyndte sig ind til sin mand i stuen for at vise ham sit skæve ansigt. Monicas mand, John, blev temmelig chokeret og kunne med det samme se, at et besøg på skadestuen nok var påkrævet. Han husker tydeligt, hvilke tanker der løb igennem hovedet.

- Hvad er det lige, der sker? Er det nu noget alvorligt? En blodprop? John greb straks telefonen og ringede til hospitalet.

- De sagde, at vi skulle komme med det samme, fortæller John, - men trods alvoren havde Monica, som altid bliver helt - cool i krisesituationer, lige nogle ting, hun først skulle ordne. Monica griner: - Det var torsdag den 7. oktober sidste år, og jeg skulle have været ude at høre Sanne Salomonsen i kirken kl. 19 sammen med nogle kolleger. Jeg skulle have haft en af dem med i bilen, så jeg var da nødt tillige at ringe til en anden kollega og bede hende om at være chauffør i stedet. Men da først Monica og hendes mand sad i bilen på vej til Aarhus Universitetshospital, meldte alvoren sig.

- Vi sagde næsten ikke noget til hinanden, husker Monica, - vi var begge to hunderædde, og de 25 km til sygehuset var de længste nogen sinde. Alle mulige tanker kører i hovedet på en, og man når lige at tænke: Er det nu, det sker?

Fremme på hospitalet blev Monica straks kørt til hjerneskaning, bagefter til ørespecialist og sluttelig fik hun taget en rygmarsprøve for at kontrollere, om hun havde fået borrelia.

- Det hele gik lynhurtigt, og ingen af undersøgelserne viste tegn på noget som helst. Det var selvfølgelig godt, men samtidig også lidt frustrerende, fortæller Monica. - For hvad så? Skulle jeg se sådan ud resten af livet? Eller blev det måske værre?

Klap for øjet og piller

Lægerne kunne berolige Monica med, at hendes ansigtslammelse, som diagnosen lød på, langsomt ville fortage sig indenfor et halvt års tid.

- Pyha, så var mit nummer altså endnu ikke trukket alligevel, men jeg var ret ked af at skulle se sådan ud et halvt år frem. Lægerne kunne ikke gøre andet end at give mig en klap for øjet og ordinere mig binyrebark- hormonet Prednison. En uge på medicin var nok for Monica.

- Jeg blev nærmest manisk af at spise pillerne, og hold da op, hvor jeg gjorde rent! Men der skete ingen forbedring med mit ansigt. Jeg lignede stadig Kaptajn Klo med klappen for øjet og måtte suge alt op gennem et sugerør. Jeg kan fortælle, at rødvin altså ikke smager særligt godt gennem sådan et.

Monica var nødt til at sygemelde sig fra sit elskede lærerjob på Odder Lille Friskole, hvor hun har arbejdet, siden hun i 1985 var med til at starte skolen. - Jeg snøvlede jo helt vildt og kunne slet ikke udtale bogstaverne korrekt, og jeg følte også, at jeg ville få svært ved at få respekt, når hele mit ansigt hang på den måde. Så det kneb lidt med humøret.

Helbredt efter få uger

Monicas humør fik dog snart lejlighed til at stige, for hendes bror kunne fortælle om en bekendt, der havde været ude for nøjagtigt det samme som Monica, og som havde fået stor hjælp af akupunktur.

- Fredagen efter denne besked skulle jeg til kontrol hos min læge, og jeg fortalte ham om min brors bekendt, men lægen kunne ikke give mig en henvisning, fordi akupunktur jo ikke er

Fik hjælp mod lammelse Nåle gav mit ansigt liv igen

Monica havde svært ved at se flere måneder frem med det halve ansigt lammet af en pludselig og uforklarlig sygdom, og da lægerne ikke kunne hjælpe hende, fandt hun sin egen løsning. Allerede efter en enkelt behandling med akupunktur kunne hun blinke med øjet igen.

Ansigtslammelse vil sige, at de muskler, der bevæger ansigtet, er lammede. Ansigtslammelse kan skyldes nervebetændelse, infektion med viraen herpes simplex eller borrelia-bakterier. Skyldes ansigtslammelsen en emotion, skal der behandles med antibiotika.

Nå, da hendes ansigt atter er sig selv, nyder Monica ekstra meget at være i stand til at smykke sig foran spejlet.

videnskabeligt bevist. Heldigvis for Monica har hun et lidt stædigt sind, så hun undersøgte sagen og fik kontakt til akupunktør Ingelise Mortensen, der netop har specialiseret sig i bl.a. facialisparese, som ansigtslammelse hedder på latin.

- Jeg ringede omgående til hende og fik en tid, og det kom jeg ikke til at fortryde. Hun satte en masse nåle i mit "døde" ansigt, et par stykker i nakken og nogle på både ben og arme, og allerede efter første behandling kunne jeg blinke om aftenen.

Det lyder ikke af så meget, men når ens øje har været totalt udtørret, og man har gået med klapp i over en uge, føles det altså som et mirakel. Og dagen efter kunne jeg lægge sugerøret på hylden og drikke af en kop igen. Monica kunne til sin egen, store glæde raskmelde sig og atter møde op hos sine savnede elever.

- I starten morede vi os, fordi jeg ikke kunne spidse munden og fløjte, som jeg plejede, og lille Bjørk fra min klasse spurgte hver eneste morgen: Kan du nu fløjte? Jeg prøvede forgæves hver eneste dag flere dage i træk, og stor var jublen blandt ungerne, da det endelig til sidst lykkedes. Monica fik behandling hver dag i en uge, hvorefter fulgte en nedtrapning til tre behandlinger i tre uger og til sidst et par uger med to behandlinger

- Efter tre uger kunne man faktisk overhovedet ikke se nogle spor af min ansigtslammelse, fortæller Monica, som oven i købet fik en sidegevinst med fra akupunktøren.

- Jeg har haft to diskosprolaps, som jeg er opereret for, og lige siden har jeg haft en trækning i min iskiasknerve ned gennem benet. Ingelise gav mig et par nåle for det også, og efter to behandlinger forsvandt den irriterende trækning, og jeg har ikke haft den siden. Oplevelsen med den pludseligt opståede ansigtslammelse har lært Monica og hendes mand flere ting.

- Selvfølgelig har vi lært, at der er flere muligheder for at få hjælp end kun lige hos lægerne. Men lige så væsentligt har John og jeg fået understreget, hvor vigtigt det er at gøre de ting, vi drømmer om og ikke ud sætte dem. Før snakkede vi om alle de ting, vi skulle lave, når vi bliver pensionerede. Det gør vi ikke mere - nu lever vi livet, for man ved aldrig, hvad morgendagen bringer.

